

κός ὢν, ἐξ οὗ τρανῶς δεικνύεται ὅτι ὑπῆρξεν ἔγγονος καὶ οὐχὶ υἱὸς τοῦ Σεβαστοκράτορος Ἰωάννου.

Ταῦτα φιλοφρόνως καὶ διὰ μόνον τὸν προεκτεθέντα σκοπὸν παρατηροῦντες τῷ Κ. Σάθα, περαίνομεν τὴν ταπεινὴν ταύτην βιβλιογραφικὴν ἀνάλυσιν ἀποφαινόμενοι καὶ περὶ τῆς ἀξίας τοῦ χρονικοῦ, ὅτι θεωροῦμεν αὐτὸ ὡς σπουδαῖον κειμήλιον ἱστορικόν. Διότι μεταξὺ διαφόρων λεκτικῶν καὶ ἱστορικῶν ἐλαττωμάτων καὶ ὑπερβολῶν, δι' ὧν τὸ ἀπῆμβλυνεν ἀτυχῶς ὁ συντάκτης του ὡς ἀμαθὴς καὶ ἀγράμμα-

δαγεῖροτυπία ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐφευρετοῦ μετὰ ταῦτα ὅμως ἔλαβε τὸ σημερινὸν ὄνομα, διότι οὐ μόνον ἐτελειοποιήθη ἀλλὰ καὶ ἡλλοιώθη σχεδὸν ἡ μεθοδὸς τῆς ἐκτυπώσεως. Ὁ Δαγεῖρος ἐξετύπου τὰς εἰκόνας ἐπὶ ἀργυροῦ ἐλάσματος χωρὶς νὰ δύναται νὰ πολλαπλασιάσῃ αὐτάς· ἐνῶ σήμερον ἐκτυποῦνται ἐπὶ ὑέλου, μεταδίδονται εἰς χάρτην καὶ πολλαπλασιάζονται εἰς πλεῖστα ὥσα ἀντίτυπα. Πλὴν τούτου, ἡ ἐπὶ ἀργύρου εἰκὼν ταχέως ἐξηφανίζετο, ἐνῶ ἡ ἐπὶ τοῦ χάρτου εἶναι πολὺ διαρκεστέρα.

Δαγεῖρος.

τος ἐρακνιστῆς, εὐρίσκομεν καὶ ἀξιόλογα ἱστορικὰ γεγονότα παρ' αὐτοῦ μόνου μνημονευόμενα, καὶ δι' αὐτοῦ ὑποστηρίζονται καὶ συμπληροῦνται ἕτερα τινὰ ἀμφίβολα καὶ συγκεχυμένα πρὸ τῆς Ὀθωμανικῆς κατακτῆσεως γενόμενα.

Ἐγγραψα ἐν Ἰωαννίνοις, τὴν 26 Φεβρ. 1865.

ΠΑΝΑΓ. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ.

Τῆς καθ' ἡμᾶς φωτογραφίας ἐφευρετῆς ὑπῆρξεν ὁ Γάλλος Daguerre. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ὠνομάσθη

Ἀγγλος τις, ὁ Fox Tabbitt, τὸν ὁποῖον καὶ ἡμεῖς εἶδομεν πρὸ τοῦ 1850 ἔτους ἐν Ἀθήναις φωτογραφοῦντα μετὰ διαπύρου ζήλου τὰ ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἀρχαῖα, ἐπεχείρησε νὰ θεραπεύσῃ τὰς ἐλλείψεις τῆς δαγεῖρείου μεθόδου, καὶ πρῶτος κατώρθωσε νὰ ὑποκαταστήσῃ εἰς τὸν ἀργυρον, τὸν χάρτην καὶ εἰς τὴν μονάδα τὸν πολλαπλασιασμόν. Τὰ πρῶτα δοκίμια αὐτοῦ ἦσαν ἀτελέστατα κατὰ τὴν ἀναλογίαν πρὸ πάντων τοῦ σκιδρώτος. Μετὰ ταῦτα ὅμως τοσοῦτον ἐτελειοποιήθη ἡ νέα ἐφεύρεσις, ὥστε κατὰ τὴν γνώμην τῶν εἰδημόνων ἐρθασε σήμερον εἰς τὰ τελευταῖα αὐτῆς ὅρια, εἰς τὰς ἡρακλείους στήλας τῆς τέχνης.

Διὰ τὴν πρόοδον ταύτην καὶ διὰ τὸ νέον ὄνομα,

φωτογραφία, ἐλησμονήθη ὁ ἐνδοξος ἐφευρετής. Sic transit gloria mundi! οὕτως ἀμείβει ὁ ἄνθρωπος τὴν δόξαν! Ἐπιτραπήτω τοῦλάχιστον τῇ Παρθώρᾳ νὰ τηρήτῃ τὸ ὁμοίωμα ἐκείνου ὅστις, διὰ τῆς ἐφευρέσεως αὐτοῦ ἐδαψίλευσεν εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν μαγίστην εὐεργεσίαν, τὴν εὐκολίαν λέγομεν τοῦ νὰ ἔχωμεν ὅσας θέλομεν πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς προσφιλῆς εἰκόνας τῶν συγγενῶν καὶ φίλων.

Ὁμολογοῦμεν ὅτι ἡ φωτογραφία, ὑποσκελίσασα τὴν ζωγραφικὴν, οὐ μόνον ἀνέστειλε τὴν πρόσδον τῆς ὥραιας καὶ εὐγενοῦς ταύτης τέχνης, ἐλαττώσασα ἐνταυτῷ καὶ τοὺς πόρους τῶν καλλιτεργούντων αὐτήν, ἀλλὰ καὶ τὴν δύναμιν τοῦ νοῦς ἀντικατέστησε διὰ τῆς ὕλης. Ἡ ὑποκατάστασις αὕτη τῶν ἔργων τῆς ὕλης εἰς τὰ ἔργα τῆς διανοίας ἀναπτύσσεται καὶ ἐξαπλοῦται καθ' ἑκάστην, ὁ δὲ νοῦς ὁ γεννῶν, διαπλάσσει καὶ τελειοποιῶν τὴν ὕλην, ἥττάται ὑπ' αὐτῆς καὶ βιάζεται νὰ ὑποχωρήσῃ πρὸ τῶν τέκνων αὐτοῦ. Ἐὰν ὁ ἀκαταμάχητος νόμος τῆς πρόδου, ἀδιακόπως ὠθῶν τὴν ἀνθρωπότητα πρὸς νέας τύχας, τέλειον σκοπὸν ἔχῃ τὴν ἀναπλήρωσιν τοῦ πνεύματος διὰ τῆς ὕλης, δὲν κρύπτομεν ὅτι αἰσθανόμεθα λύπην διὰ τοῦτο. Μόνον δὲ ἔχομεν παρηγορίαν τὴν ἰδέαν ὅτι ἀνωτέρα καὶ πάνσοφος χεὶρ, ἀγαπᾷ νὰ ἐξάγῃ πολλάκις ἐκ τοῦ κακοῦ ἀγαθὸν μέγιστον. Ἄς ἀφήσωμεν λοιπὸν εἰς τὸ μέλλον νὰ ἀνακαλύψῃ ὅ,τι εἶναι ἀκατάληπτον εἰς τὸν ἀσθενῆ νοῦν τοῦ ἀνθρώπου.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΧΕΙΡΩΝΑΚΤΑΣ.

(Συντχ. "Idi φυλλάδ. 360.)

BIBΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Tira tā aitia tā ἐμποδίζοντα τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τοῦ Χειρώνακτος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἀσωτεία, — κακὴ διαγωγή.

Κίνδυνοι τῆς ἀσωτείας καὶ τῆς ἀκρασίας. — Τρόποι προφυλάξεως. — Γέλοισι καὶ ἀποτρόπαιοι παρεκτροπαί. — Ἡ κακὴ διαγωγή φθείρει τὴν καρδίαν καὶ ἀποκτενεῖ τὸν νοῦν.

Κίνδυνοι τῆς ἀσωτείας καὶ τῆς κακῆς διαγωγῆς.

Ἄς ἐξετάσωμεν ἐν πρώτοις πῶς τόσοι χειρώνακται καταστρέφονται. Ἀναβαίνοντες εἰς τὴν πηγὴν τῶν παρεκτροπῶν καὶ τῆς δυστυχίας αὐτῶν εὐρίσκουμεν ὅτι ὁ πλέον ἐπικίνδυνος ἐχθρὸς τῆς εὐτυ-

χίας αὐτῶν εἶναι ἡ πρὸς τὴν ὀκνηρίαν κλίσις χάριν διασπαδάσεων ἢ κλίσις αὕτη, γινομένη ἐξίς, παρεκτρέπεται εἰς κακὴν διαγωγὴν, μηδενίζει τὴν ἀξίαν τοῦ ἀνθρώπου πολλάκις δὲ καὶ γεννᾷ νοσήματα ἀθεράπευτα.

Τότε μόνον ὁ ἄνθρωπος λέγεται λογικὸς ὅταν ὑποτάσσῃ τὰ πάθη, τὰς ἐπιθυμίας, τὰς φαντασίας αὐτοῦ εἰς τὸν νοῦν καὶ τότε μόνον λέγεται εὐτυχὴς ὅταν πράττῃ τοῦτο ἄνευ κόπου, διὰ τῆς συνηθείας.

Ἔστω δὲ γενικὸν ἀξίωμα ὅτι ὁ μὲν νοῦς πρέπει πάντοτε νὰ προστάσῃ, τὰ δὲ πάθη νὰ ὑποτάσσωνται· διότι ἐὰν προστάσῃσι τὰ πάθη καὶ ὑποτάσσεται ὁ νοῦς, οὔτε ἀρετὴ οὔτε εὐδαιμονία μένει πλέον εἰς τὸν ἄνθρωπον.

Ὁ χειρώνναξ πρέπει πρὸ πάντων ν' ἀποφεύγῃ τὴν ἀκρασίαν, ἐν καιρῷ μάλιστα νεότητος· διότι τότε κερδαίνων πλείονα ἢ ὅσα χρειάζονται αὐτῷ, δαπανᾷ τὸ περιπλέον εἰς ἀσωτείας. Καί, ἐνῷ ἔπρεπε νὰ οἰκονομῇ ὡς καλὸς μύρμηξ τὰ περισσεύματα, καταναλίσκει αὐτὰ καταναλίσκων συγχρόνως καὶ τὴν υἰεῖαν τοῦ. Ἐπειδὴ δὲ ἀποκτᾷ ἐλαττώματα, πολλάκις ἀδυνατεῖ νὰ ἐκριζώσῃ αὐτὰ καὶ μετὰ τὸν γάμον.

Ἰπάρχουσι τινες δεζάζοντες ὅτι μικρὰ παρεκτροπὴ ἐνίοτε δὲν θεωρεῖται κακὴ διαγωγή· δὲν λέγω τὸ ἐναντίον· ἀλλ' ὅς μὴ λησμονῶμεν ὅτι μία παρεκτροπὴ εὐκόλως γεννᾷ ἄλλην καὶ ὅτι αἱ παρεκτροπαὶ εἶναι ὀλισθηραὶ ὡς κατήφορος. Τίς ποτε προβλέπει ποῦ θὰ φέρῃ ἡ πρώτη; ἀπὸ τῆς ἀσωτείας εἰς τὴν παραλυσίαν καὶ ἀπὸ τῆς παραλυσίας εἰς τὴν κακὴν διαγωγὴν, τὸ διάστημα εἶναι μικρόν· ἡ δὲ ἀσωτεία εὐκόλως σοφίζεται προφάσεις καὶ δικαιολογίας. Οὐαὶ εἰς ἐκεῖνον ὅστις δὲν ἔχει τὴν δύναμιν ν' ἀντικρούσῃ τοὺς πρώτους πειρασμούς! Αἱ κακαὶ συναναστροφαὶ μεθύουσι τὸν νέον καί, ἐπειδὴ ἡ μέθη αὕτη εἶναι γλυκεῖα, δυσκολωτάτη ἴσως δὲ καὶ ἀδύνατος καθίσταται ἡ διόρθωσις.

Τρόποι προφυλάξεως.

Ἀλλὰ, πῶς νὰ προφυλαχθῇ ὁ χειρώνναξ ἀπὸ τῆς ὀκνηρίας καὶ τῆς ἀσωτείας; Εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Ἀμερικὴν ἐπενόησαν χάριν τούτου τὴν σύστασιν ἐταιριῶν ἐγκρατείας. Ὁ γινόμενος μέλος μιᾶς αὐτῶν ὑπόσχεται μεθ' ὅρκου νὰ μὴ ἐγγίσῃ ἐπὶ ζωῆς τὴν ἄκραν τῶν χειλέων αὐτοῦ εἰς ποτήριον οἴνου, ρακίου, ζύθου ἢ ἄλλου τοιοῦτου ποτοῦ. Τὸν θεσμὸν τοῦτον ἡμεῖς τοῦλάχιστον δὲν ἐγκρίνομεν, καὶ ἰδοὺ διὰ τί· οὐ μόνον τὰ ποτὰ ταῦτα ἀλλὰ καὶ πᾶν βρώμα καὶ πᾶν ἴσως ἔργον, οὔτινος ὑπὲρ τὸ θεῖον καὶ κατὰ κόρον γίνεται χρῆσις, καθίσταται ἐπιβλαβές. Πρέπει λοιπὸν νὰ δοκιμασθῶμεν ν' ἀπέχωμεν τῶν φασηλίων ἢ τῶν ἐρεθίστων ἵνα μὴ πάθωμεν δυσπεψίαν καὶ γασ-